

2Pa kapitola 36.

[1] Lid země vzal Jóšijášova syna Jóachaza a dosadil ho za krále v Jeruzalémě po jeho otci. [2] Jóachazovi bylo třiadvacet let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě tři měsíce. [3] Egypťský král jej v Jeruzalémě sesadil a zemi uložil poplatek sto talentů stříbra a talent zlata. [4] Za krále nad Judou a Jeruzalémem dosadil jeho bratra Eljakíma a změnil mu jméno na Jójakím. Jóachaza, jeho bratra, dal Něko odvéci do Egypta. [5] Jójakímovi bylo dvacet pět let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě jedenáct let. Dopouštěl se toho, co je zlé v očích Hospodina, jeho Boha. [6] Přitáhl na něj Nebúkadnesar, král babylónský, spoutal ho bronzovými řetězy a dopravil ho do Babylóna. [7] Část předmětů Hospodinova domu odvezl Nebúkadnesar do Babylóna a dal je do svého babylónského chrámu. [8] O ostatních přiběžích Jójakímových i o ohavnostech, jichž se dopouštěl, i o tom, co jej postihlo, se dále píše v Knize králů izraelských a judských. Po něm se stal králem jeho syn Jójakín. [9] Jójakínovi bylo osm let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě tři měsíce a deset dní. Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích. [10] Na přelomu roku ho dal král Nebúkadnesar přivést do Babylóna a s ním i vzácné předměty Hospodinova domu. Za krále nad Judou a Jeruzalémem dosadil jeho bratra Sidkijáše. [11] Sidkijášovi bylo jedenadvacet let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě jedenáct let. [12] Dopouštěl se toho, co je zlé v očích Hospodina, jeho Boha. Nepokořil se před prorokem Jeremjášem a před výrokem Hospodinovým. [13] Dokonce se vzbouřil proti králi Nebúkadnesarovi, který jej zavázal při Bohu přísahou, byl tvrdší a troufalého srdce a nenavrátil se k Hospodinu, Bohu Izraele. [14] Rovněž i všichni kněžští předáci a lid se mnohokrát zpronevěřili, jednali podle kdejakých ohavností pronárodů a poskvrnili Hospodinův dům, který si oddělil jako svatý v Jeruzalémě. [15] Hospodin, Bůh jejich otců, k nim nepřetržitě posílal své posly, protože měl soucit se svým lidem i se svým příbytkem. [16] Oni však Boží posly zesměšňovali, pohrdali jeho slovy a jeho proroky prohlašovali za podvodníky, takže Hospodinovo rozhořčení dolehlo na jeho lid a nebyl, kdo by ho zhojil. [17] Přivedl na ně kaldejského krále, jenž mečem vyvraždil ve svatyni jejich mladé muže, neměl soucit s mladými muži ani s pannami, ani se starci a kmety; Bůh mu všechny vydal do rukou. [18] Také všechny předměty Hospodinova domu, velké i malé, poklady Hospodinova domu a poklady královny a jeho velmožů, to vše odvezl do Babylóna. [19] Dům Boží spálili, jeruzalémské hradby strhli, všechny jeho paláce vypálili a všechno vzácné zařízení bylo zničeno. [20] Pozůstatek lidu, jenž unikl meči, přestěhoval do Babylóna. Stali se otroky, sloužili jemu a jeho synům až do doby, kdy se kralování ujali Peršané. [21] Tak se naplnilo slovo Hospodinovo, které mluvil ústy Jeremjáše: "Dokud si země nevynahradí své dny odpočinku, bude odpočívat po všechny dny, co bude zpusťována, až se vyplní sedmdesát let." [22] V prvním roce vlády Kýra, krále perského, se splnilo slovo Hospodinovo, které mluvil ústy Jeremjáše. Hospodin vzbudil ducha perského krále Kýra, že dal po celém svém království rozhlásit a také zapsat: [23] "Toto praví Kýros, král perský: 'Hospodin, Bůh nebes, mi dal všechna království země. Pověřil mě, abych mu vybudoval dům v Jeruzalémě, který je v Judsku. Kdokoli z vás, ze všeho jeho lidu - Hospodin, jeho Bůh, buď s ním - se může vydat na cestu.'"